

Op! all den ting, som GUD har giort
Hans Adolph Brorson

Mel. Gud Fader udi Himmerig.
Eller: Jeg veed et evigt himmerig.

1. Op! all den ting, som GUD har giort,
Hans herlighed at prise,
Det mindste hand har skabt, er stort,
Og kand hans magt bevise.
2. Gik alle konger frem i rad,
I deres magt og vælde,
De mægted' ey det mindste blad,
At sætte paa en nælde.
3. Ja! alle englers store kraft,
Som Himle-Scepter føre,
Har ingen tiid den evne haft
Det mindste støv at gjøre.
4. Det mindste græs jeg undrer paa,
I skove og i dale,
Hvor skulde jeg den viisdom faae,
Om det kun ret at tale?
5. Hvad vil jeg da begynde, naar
Jeg lidet giennemkiger,
Hvor mange folk der gik og gaaer,
I alle verdens riger.
6. Hvad skal jeg sige, naar jeg seer,
At alle skove vrimle,
De mange fugle-spring, der skeer
Op under herrens himle?
7. Hvad skal jeg sige, naar jeg gaar
Blant blomsterne i enge,
Naar fugle-sangen sammen slaaer
Som tusind harpe-streng?
8. Hvad skal jeg sige, naar mit sind
I havets dybe grunde
Kun dog saa lit kand kige ind,
Og seer saa mange munde?
9. Hvad skal jeg sige, naar jeg vil,
Saa høyt jeg kand opkige,
Og vende alle tanker til
Det blanke solens rige?

10. Hvad skal jeg sige, naar jeg seer,
Hvor stjerne-flokken blinker,
Hvor mildt enhver imod mig leer,
Og op til himlen vinker?
11. Hvad skal jeg sige, naar jeg op
Til Gud i aanden farer!
Og seer den store kiempe-trop
Af blide engle-skarer?
12. Hvad skal jeg sige? mine ord
Vil ikke meget sige;
O GUD! hvad er din viisdom stoer;
Din godhed, kraft og rige;
13. Alt det, som haver aande, skal
Vor skabere begegne,
Hans lov skal fylde bierg og dal,
Og alle verdens egne.
14. O! priser Gud paa denne jord,
Hver som har sands og tunge,
Og all den deel, i himlen boer,
Vor skabers lov skal siunge.
15. Slaaer alle folk paa denne jord
Med fryde-tone sammen,
Halleluja! vor Gud er stoer
Og himlen svare amen.

Fra
[http://www.kalliope.org/digt.pl?longdid=brorso
n1739b1](http://www.kalliope.org/digt.pl?longdid=brorso
n1739b1)

Hvad vil jeg da begynde: hvad skal jeg stille op.

Blanke: lyse.

Begegne: komme i møde.

Lof: lovprisning.

Slaar ... sammen: klap i hænderne.

(noter fra fra Borberg, Christian et al.: *Litteratur 1. 1100-1780*. Gyldendal. 1991 (2. Udg)).